

Foundation Dobro Surtse Bulgaria

42, Tsar Samuil St., Sofia - 1000, Bulgaria, tel. ++359885084006, e-mail: nicola_stoev@abv.bg

ДО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ № ПГ-533-00-76

Г-Н РУМЕН ХРИСТОВ

10.12.2015 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ЗАМАДЕЛИЕ

13¹⁵ D

КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА Р. БЪЛГАРИЯ

Копия до членове на комисията: ju

1
1
1
1
1
1

Относно: Гласуван на първо четене в Народното събрание ЗИД на ЗВМД.

УВАЖАЕМИ Г-Н ХРИСТОВ,

Фондация „Добро сърце“ е регистрирана в края на 2012 г. и има за предмет на дейност защита правата на животните, както и изготвянето на алтернативни икономически модели за социално-икономическо развитие, в т.ч. подпомагането на експортното и социално предприемачество в Р. България. Работим регулярно с чуждестранни партньори.

След като се запознахме с гласувания вече на първо четене законопроект за изменение и допълнение на ЗВМД, искаме да изразим нашето сериозно безпокойство, че някои от предлаганите текстове в него не съответстват в етичен план на никакъв стандарт за хуманно отношение към животните и не гарантират, дори функционално постигането на целите, обявени с мотивите на приложения ЗИД, още по-малко в такива текстове е вложена законосъобразна или хуманна логика. Типично потвърждение на заявеното от нас е предвиденото разпореждане в чл. 138, ал. 2 на ЗИД на ЗВМД за умъртвяване на здрави животни във всички видове животновъдни обекти при заличаването на регистрацията на обект от даден директор на ОДБХ. Подобна разпоредба е безспорно нехуманна и е несъобразена със смисъла на отглеждането на някои видове животни в животновъдни обекти (напр., животните компаньони, които ако са здрави, именно, защото са животни компаньони, освен в случаи на редки изключения, не създават опасности за хората и други животни и не причиняват значителни икономически загуби) и създава условия за причиняването на значителни икономически вреди (в обектите за отглеждане на здрави животни, вкл., селскостопански) в противовес на обявените мотиви в ЗИД на ЗВМД. По-конкретно нашето безпокойство произтича от следното:

1. Всички заинтересовани лица, относно защитата на животните в Р. България извън администрацията, включително и такива регистрирани по ЗЮЛСНЦ, са игнорирани с оглед на законово признатото им до сега право да упражняват ефективна защита на животни, попадащи под кумулативния обхват на новите ал. 2 и 3 към чл. 117 и разпоредбите на чл. 138, ал.2, до колкото нито едно съдебно обжалване на актове по тези разпоредби не може да спре изпълнението на каквато и да е заповед на директор на ОДБХ или БАБХ, касаеща умъртвяването на всякакъв вид животни. Подобна уредба се опитва да регламентира социалните отношения, свързани с хуманното отношение към животните, единствено от позицията на предоставяне на правомощие за преценка по целесъобразност в рамките на вменена със ЗИД на ЗВМД оперативна самостоятелност на директорите на ОДБХ и БАБХ и от тази гледна точка, заповедите на същите, няма да подлежат на обществен контрол, в т.ч., регламентиран за ЮЛСНЦ чрез чл. 57 и 58 от ЗЗЖ. В същия смисъл, дефинираната оперативна самостоятелност на посочените директори ще обуславя липсата на пряк, личен и непосредствен правен интерес за всеки извън администрацията, вкл., ЮЛСНЦ да обжалват актовете им и предопределя изначално тяхната безконтролна непогрешимост (т.е., директорите ще действат единствено, според собствената си преценка, вкл. и при заличаването на регистрацията на обекти за отглеждане на животни компаньони), което е недопустимо, когато Конституцията на Р. България гарантира равнопоставеност пред закона и право на съдебна защита на всички граждани и юридически лица в страната, независимо от тяхното лично и обществено положение или имуществено състояние (чл. 6, ал. 2 и чл. 117, ал. 1). Спецификата на ветеринарно-медицинската материя и изискването за професионална компетентност върху нея, няма как във всеки отделен случай на заличаване на

регистрация на животновъден обект да оправдават нарушаването на конституционното право за гарантирана съдебна защита на субективните права на гражданите и ЮЛСНЦ при искана от тях защита срещу умъртвяването на здрави животни, тъй като всяко ЮЛСНЦ или гражданин могат да се възползват от услугите на компетентни ветеринарни експерти, наемайки ги, ако не разполагат със собствени. Следователно, специализиран закон като ЗВМД не притежава етично и логическо основание, още по-малко конституционни правомощия да стеснява по целесъобразност правната уредба за определен тип социални отношения само до материализиране на разпоредителни права от директорите на ОДБХ и БАБХ за тяхното урещдане, с оглед на всички типове животновъдни обекти за отглеждане на животни. Защитата на хора и животни, както и ограничаването на значителни икономически загуби не се постига изключително с умъртвяването на здрави животни, вкл. и на такива, за които може да съществува само съмнение, че представляват заплаха или същите се явяват просто животни, понасящи страдание при груби или систематични нарушения на собствениците им над тях, докато ги отглеждат.

2. Умъртвяването на животни на място в животновъдни обекти, няма безалтернативна нормативно-възмездна или превантивна връзка към допускани груби или систематични нарушения от собствениците им. Логическият абсурд на приетата на първо четене уредба в чл. 138, ал. 2 от ЗИД на ЗВМД е виден от карикатурен пример като този, при който чрез заповед на директор на ОДБХ, ще трябва да се умъртвяват дори хамстери, ако директорът има свое основание (вкл., поради упражнено нечие влияние над него) да издаде съдебно не обжалваема или поне неподлежаща на спиране за изпълнението си от съда, заповед за умъртвяването на хамстери, отглеждани в животновъден обект. В този случай, директорът няма да е отговорен пред никого, макар хамстерите да не може да застрашат, хора, други животни или да причинят значителни икономически загуби, ако издаващият заповедта чрез оперативната си самостоятелност, легитимирана със ЗИД на ЗВМД (чл. 138, ал. 2, т. 2), формално обоснове груби нарушения в начина на отглеждането на хамстерите в същия обект (напр., не им се оставя редовно или достатъчно количество вода) от неговите собственици и регистрацията на обекта следва да се заличи поради тази причина. Аналогията на примера с животновъден обект за отглеждането на здрави селскостопански животни или по-едри животни компаньони е още по-гротескова.
3. Умъртвяването на доказано или очевидно здрави селскостопански животни по административно решение на разпоредителен орган (директор на ОДБХ), освен че е нехуманно и несъвместимо с етиката на договора за учредяването на ЕС (вж. чл. 13), определяящ животните като чувствителни същества, лишава още държавата от императивната възможност, в случаите на конфискувани от нея здрави животни, да ги продаде и реализира обществено полезни приходи. Далеч

не винаги доказването на нормалното здраве на животни е по-скъпо от възможните постъпления, ако същите животни срещу извършването на съответните разходи за доказване на доброто им здраве бъдат продадени.

4. Предвидените текстове в чл. 138, ал. 2, т. 2 и чл. 139а, ал. 1 на ЗИД на ЗВМД поставят под еднаква заплаха от умъртвяване селскостопански животни и животни компаньони, включително животни компаньони в приюти. Това е слепа и изключително нехуманна регулативна норма, защото животните компаньони, намиращи се под човешки контрол, в т.ч., в обществени животновъдни обекти, не представляват и не могат да поразят съпоставима със селскостопанските животни заплаха за хора и други животни, нито могат да причинят съпоставими икономически загуби, особено ако се изолират при действителна необходимост карантинно в обектите на отглеждането им. Също така, нехуманно е за чисто административни или малозначими нарушения по чл. 139а, ал. 1 от ЗИД на ЗВМД да се конфискуват и умъртвяват здрави животни, включително животни компаньони. Подобна разпоредба въплъщава в себе си съществен корупционен потенциал при реализацията на контрола върху нейното изпълнение.
5. Умъртвяването на животни на място, вкл. и според нормата на чл. 139а, ал. 1 в ЗИД на ЗВМД, не гарантира съблюдаването на чл. 180, ал. 2 от ЗВМД по отношение на мястото за извършване на евтаназиите. Очевидно възприсмането на хипотезата за умъртвяване на животни на място може да направи ЗВМД вътрешно противоречив законов акт от гледна точка на неговата хуманна насоченост.

Поради изложеното, Ви молим да отчетете предложените от нас бележки върху ЗИД на ЗВМД и направите възможното за Вас в земеделската комисия при Народното събрание на Р. България да се коригира текстът в ЗИД на ЗВМД с отпадането на предвидените разпоредби в чл. 138 от ал. 2 до ал. 7 и се допълнят разпоредбите на чл. 139, ал. 1 с разпореждане за административно санкциониране на собствениците на животни компаньони и единични други животни, които са нарушили само административни разпоредби (в т.ч., за неизвършена идентификация и/или мероприятия по реда на чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 за клинично здрави животни, чието здраве се доказва от собствениците), като разпоредбата замени конфискацията и следващото умъртвяване на здрави животни.

С уважение,

Н:

У:

фондация "Добро сърце"

